

[Thestrup.]

der foreligger et ganske særligt forhold, der næsten nødvendigvis, at dette ikke vil blive tilfældet.

I den lov, jeg omtalte før, loven af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, er det foreskrevet, at de faste ejendomme ved vurderingerne skal sættes til deres værdi i handel og vandel. Det er imidlertid utvivlsomt, at der i øjeblikket foreligger en ganske overordentlig stor forskel mellem de foreliggende vurderinger til ejendoms- og grundskyld og de priser, hvortil der handles. Det er også utvivlsomt, at vurderingerne ved 9. almindelige vurdering i 1945 ikke nær nåede op til de priser, der da betaltes i almindelig handel og vandel for ejendommene. Man så antagelig således på det, at man under de voldsomme svingninger, som fandt sted, skulle være forsigtig med at lægge den øjeblikkelige handelspris til grund, dels fordi det let kunne vise sig, at den ikke kunne holde, dels fordi derved beskatningen af de faste ejendommers ejere pludselig ville blive forøget overordentlig stærkt.

Forholdet er jo nemlig det, at ved en stærk stigning i vurderingen af de faste ejendomme er det ikke blot selve ejendoms-skatteerne, derunder grundstigningsskylden, der stiger. Der vil tillige ske en stigning i formueskatten og — for de ejeres vedkommende, der bor i deres egne ejendomme — tillige en stigning i indkomstskatten. Og denne stigning sker jo udelukkende som følge af ansættelsen ved vurderingen, og uden at de pågældende får nogen som helst indtægtsforøgelse.

Såfremt der ved den 10. almindelige vurdering kun ville være tale om en moderat forhøjelse, ville vi ikke fra vor side have stillet forslag om at udskyde vurderingen. Men der foreligger nu et forhold, der bevirker, at man ved den 10. almindelige vurdering så at sige er nødt til at vurdere op til den pris i handel og vandel, som ejendommene har i dag. Det forelagte lovforslag om grundstigningsskyld, der for tiden er til behandling i et udvalg i dette høje ting, bestemmer nemlig, at den 10. almindelige vurdering bliver en art nulpunktsvurdering, hvorpå de faste ejendommers ansættelse langt ud i fremtiden skal bygge. Efter forslaget skal der af den stigning, der finder sted i grundenes værdi til og med den 10. almindelige vurdering, svares grundstigningsskyld efter den gamle grundstigningsskyldlov, medens der af den stigning, der konstateres i grundenes værdi efter den 10. almindelige vurdering, skal svares efter den fore-

slåede lov. Dette vil stort set sige, at af den stigning, der konstateres ved den 10. almindelige vurdering, tager det offentlige kun halvdelen, men af den stigning, der konstateres efter den 10. almindelige vurdering, tager det offentlige det hele. Heraf vil følge, at hvis vurderingsmændene er moderate i deres vurdering, vil ejerne faktisk være nødt til at klage derover for at få værdien sat op, idet de ellers risikerer senere at få inddraget mere, end stigningen på deres ejendoms grund andrager, således at de ikke alene må aflevere alt det, hvormed den stiger, men endog mere end dette. Under disse forhold vil der være en fare for, at ikke alene grundene, men også de derpå liggende ejendomme bliver vurderet altfor højt. Jeg har tidligere peget på den fare, der truer navnlig ejerne af små beboelses-ejendomme eller ejerne af parcelhavegrunde og kolonihaver ved en grundstigningsskyldlov, der tager hele stigningen. Den højtærede finansminister har i nogen grad og for nogle af ejernes vedkommende inødekommet de fremsatte indvendinger ved at foreslå vidtgående undtagelser fra loven, undtagelser, der dog ikke kommer bl. a. parcel- og kolonihaveejerne tilgode.

Jeg frygter for, at den stigning i de almindelige skatter, der vil komme, såfremt en vurdering gennemføres under de forhold, jeg her har omtalt — ikke mindst for mange ejere af små ejendomme —, vil blive så betydelig, at de — ganske uanset om grundstigningsskyldforslaget gennemføres eller ikke — kommer ud for store vanskeligheder.

Ikke mindst af denne grund tillader jeg mig på mit partis vegne at forelægge forslaget om at udskyde den 10. almindelige vurdering et år, idet jeg håber på det høje tings velvillige behandling af lovforslaget.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt til tingets medlemmer.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om en sukkerordning.

Formanden: Der er til dette valg anmeldt en valggruppe bestående af socialdemokratiets, det radikale venstres og Danmarks retsforbunds medlemmer.

Valgt blev: *Poul Hansen (Kalundborg), Peder Knudsen, M. Larsen, Wiggo Larsen, Sofie Pedersen, Svend Jørgensen, Rasmussen*